SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 83. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 4, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 4-го ТРАВНЯ 1995 р. Ч. 83. РІК CII.

ПЕРШОТРАВНЕВІ СВЯТКУВАННЯ ПРОЙШЛИ БУРХЛИВО

Київ (УНІАР).— Як уже інформовано, 1-го травня в Києві та інших містах України прокомуністичні сили активно відзначили День солідарности трудівників.

У Києві в голові чотиритисячної колони ішли: голова Верховної Ради України, голова Соціялістичної Партії Олександер Мороз; перший заступник голови Верховної Ради, заступник голови Селянської Партії України Олександер Ткаченко; перший секретар ЦК КПУ, депутат Верховної Ради Петро Симоненко; голова Всеукраїнського Союзу Робітників, депутат Київської Міської Ради Анатолій Бондарчук. Взяли участь депутати Верховної Ради від фракції комуністів Борис Олійник, Олександер Яковенко, Євген Мармазов, Сергій Аксьоненко, соціялістка Наталія Вітренко, представники об'єднання "Трудова Україна", Союзу Комуністів України, Спілки жінок-трудівниць за майбутнє дітей України.

На вічу під червоними прапорами біля колишнього музею Леніна, який тепер став Українським Домом, промовці різко критикували політику Президента й закликали організувати всеукраїнську акцію за резиґнацію Леоніда Кучми та за відновлення совєтської влади.

У Севастополі в цей день на площі Нахімова відбулося віче, на якому виступив депутат кримського парляменту Олександер Круглов і сказав, що в день святкування 50-річчя перемоги, 9-го травня, "націоналістичні нацистські сили незалежної України" мають намір пройти вулицями міста із синьо-жовтими прапорами. Круглов запевнив, що севастопільці не допустять цього, вони "вирвуть і знищать будь-який жовто-блакитний прапор, що з'явиться 9-го травня на вулицях нашого міста". Близько 4,000 осіб, які взяли участь у вічу, схвалили резолюцію, у якій сказано, що в разі "наруги над містом нацистсько-бандерівськими силами, російські патріоти знищать їх разом з прапороносцями-окупантами". У резолюції міститься вимога до влади зняти "бандерівські прапори" з усіх державних установ Севастополя й підняти на всіх кораблях Андріївський прапор Російської фльоти. Промовці закликали вдатися 17-го травня до загального попереджувального страйку. Під звуки оркестри Чорноморської фльоти колона пройшла центральними вулицями під прапорами СССР та колишніх совєтських республік.

У Донецькому учасники першотравневої демонстрації і віча також продемонстрували неприйняття української символіки і державности. Депутат Верховної Ради Сергій Кіяшко та інші промовці від комуністів та соціялістів закликали домагатися ліквідації Біловезької угоди та входу України до всіх структур СНД. У зверненні до Верховної Ради, Президента і Уряду України, ухваленому на мітинґу, міститься погроза застосувати рішучі дії для зміни державної політики.

У Білгород-Дністровському Одеської области біля пам'ятника Ленінові відбувся конфлікт між лівими та представниками КУН, які нарікали, що багаторазово кимось пошкоджений пам'ятник влада щороку відновлює, а грошей для єдиної тут української школи бракує. Представники лівих сил висловили недовір'я Президентові Л. Кучмі, а міліція затримала представників районної організації КУН Петра Чернешука і Марію Богатирьову.

(Закінчення на стор. 3)

ЗВЕРНЕННЯ

ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКУ З НАГОДИ ЗАКІНЧЕННЯ II-ОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Друга світова війна відбулася в багатьох країнах Европи і поза нею, але мабуть не має країни, яка понесла б більше жертв як Україна і її нарід. Силою трагічних обставин Україна як суверенний державний чинник у тій війні участи не брала. За те українські землі й український народ були тереном боротьби двох тоталітарних потуг та були жертвою їхнього кривавого безпощадного терору. Зате силою трагічних обставин, сини і дочки українського народу брали активну участь у цій жахливій бототьбі двох тоталітарних потуг, одні із примусу в рядах польської, а в роках 1941–45 червоної армій і боролися за чужі інтереси, а Українська Повстанська Армія і Українська Національна Армія під українськими прапорами за незалежність України.

З днем 8-го травня у 50-ту річницю закінчення Другої світової війни Президія Секретаріяту СКУ клонить свої голови перед воїнами-українцями, які впали на побоєвищах Европи, а також і тих, що впали жертвою терору в концентраційних таборах Німеччини і Совєтського Союзу за те, що любили свій нарід і бажали йому волі і державної незалежности.

Ми вітаємо всіх живих ще учасників, які були змушені ризикувати життям за совєтську імперію чи добровільно йшли в бій за честь, за славу, за народ у рядах Української Повстанської Армії й Української Національної Армії. Президія Секретаріяту СКУ вітає український народ, який з упадком імперії зла зумів встановити свою власну незалежну українську державу, яка буде заборолом, що сини і дочки України більше не воюватимуть в ворожих їм арміях, але будуть стояти на сторожі української державности.

Ми підкреслюємо, що то не була „вітчизняна війна", бо українська молодь гинула під ворожими прапорами імперії зла та що день 9-го травня — це не день перемоги українського народу. Це був день перемоги одного окупанта над другим. І та перемога закріпила вороже колоніяльне ярмо на українському та інших народах. Продовж наступних 45 років Україна була об'єктом експлуатації, а український народ переслідуваний і гнаний підлягав жахливій русифікації та руйнуванні своїх національно-культурних здобутків.

У п'ятдеситьліття закінчення Другої світової війни Президія Секретаріяту СКУ засилає щирий привіт українському народові в Україні і бажає йому скорого закріплення української державности, довготривалого миру і економічного добробуту.

За Президію Секретаріяту СКУ:

д-р Д. Ціпивник
Президент

інж. Я. Соколик
Генеральний секретар

Обговорять питання соціяльної допомоги

Вашінґтон. — В найближчі дні у Білому Домі відкриється загальнодержавна конференція з приводу програм соціяльної допомоги. Вона відбувається під еґідою Федерального уряду раз на десять років і традиційно звертає на себе особливу увагу як законодавчої і виконавчої влади, так і громадської думки країни.

Серед питань, які стануть предметами обговорення на конференції, будуть програми Медікейд, Медікейр і виплати пенсій з фонду соціяльного запезпечення, а також інші програми. Заступник секретаря Департаменту охорони здоров'я Фернандо Торрес Джіл запевнив, що будуть гострі дебати щодо програми Медікейр і соціяльного забезпечення, оскільки реформа цих програм вже увійшла в порядок денний праці Конґресу.

Члени Палати Репрезентантів, у якій більшість належить республіканцям, мають намір зменшити ці програми на суму понад 300 біл. дол. протягом семи років, з метою збалянсувати державний бюджет.

Республіканці у Сенаті розглядають дещо інший плян, згідно з яким до 2002 року вони хочуть заощадити 250 біл. дол.

До відвертих противників будь-яких зменшень у бюджеті програми Медікейр належить Крайова рада старших громадян, яка налічує у своїх рядах щонайменше пів-мільйона активних членів.

Теперішня конференція є четвертою з черги. Як і попередні, вона збере делеґатів з усіх стейтів країни. Разом їх буде понад 2,250 осіб. Очікується, що на конференції виступить Президент Билл Клінтон.

І. Рибкін нарікає

Вашінґтон. — Перебуваючи тут на відвідинах, Іван Рибкін, спікер нижчої палати російського парляменту, на зустрічі з Нютом Ґінґрічем спікером Палати Репрезентантів, у понеділок, 1-го травня, відразу почав нарікати, ЗСА ще не передали Росії мільйони обіцяних долярів.

І. Рибкін сказав, що Росія не отримала всіх обіцяних грошей для спорудження житлових приміщень російським військовикам, яких відтягнено з Прибалтики, та для ліквідації більше десятка російських ядерних підводних човнів.

На полуденку з кореспондентами спікер Рибкін підкреслив, що велика кількість росіян роздратовані такою поведінкою, бо послухавши наполягань ЗСА, Росія відтягнула свої війська та демонтувала військові бази, а Вашінґтон не доставляє обіцяних грошей.

Деякі з американських урядових чинників твердять, що І.Рибкін не здає собі справи скільки ЗСА вже дали Росії допомоги, але й підкреслили, що його поглядів не можна іґнорувати, бо якщо він є роздратований американською допомогою, то так само і багатьом іншим росіянам не до вподоби поведінка ЗСА.

КОНЦЕРТ Р. ВАСИЛЕНКА

Ню Йорк.—Тут у суботу, 20-го травня, в залі Українського Інституту Америки відбудеться концерт художнього слова Ростислава Василенка (Канада). У програмі—твори різних жанрів: героїчні, романтичні, а також—гумор в поезії та прозі. Вступне слово—Любарт Ліщинський, конферансьє—Лариса Лисняк. Початок о год. 7-ій вечора. Адреса УІА: 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку.

ТУРНЕ П. ДВОРСЬКОГО І ДУЕТУ „ПИСАНКА"

Денвер, Кольо.—Як повідомляє фірма „Юрій Інтернешенел", звідси 2-го травня розпочали концертове турне співак з України Павло Дворський та дует „Писанка". Мистці відвідають Янґставн, Огайо; Чикаґо, Блумінґдейл, Ілл.; Бостон; Філядельфію; Асторію, Ютику, та Бінґгамтон, Н.Й.; Гартфорд, Конн.; Ляшін, Кве.; Оттаву, Онт.; Монтреаль, Кве.; Торонто та Ошаву, Онт.; Рочестер, і Баффало, Н.Й. Детальніші інформації можна почерпнути із „Свободи", ч. 81 з 2-го травня ц. р., або телефонуючи до Юрія Дармограя на число (716) 685-1505.

В. ЛАНОВИЙ В УІА

Ню Йорк.— Фундація Богдана Демчука та Український Інститут Америки влаштовують доповідь Володимира Ланового, члена Верховної Ради, кол. кандидата на пост президента України, на тему „Економічна і політична ситуація в Україні". Доповідь буде виголошена у неділю, 7-го травня, в УІА, 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора. Квитки—20 дол., для студентів—10 дол. За інформаціями слід телефонувати на число (212) 288-8660.

Округа УНС Лігай Веллі відбула збори

Бетлегем, Па.—У неділю, 18-го березня, Окружний комітет УНС Лігай Веллі відбув свої річні збори у приміщенні залі української католицької церкви в Бетлегемі, Па. Учасниками були 12 делеґатів з існуючих відділів УНС цієї Округи.

А. Гарас

Голова Округи Анна Гарас привітала присутніх і відкрила збори, а тоді одно-хвилинною мовчанкою вшановано померлих в останньому році членів відділів УНС цієї Округи, включно з особистою втратою голови Округи, її чоловіком Романом Гарасом, відомим активістом УНС. Прийнято запропонований порядок зборів, обрано Президію та відчитано протокол минулорічних зборів, які прийнято без змін.

Звітуючи, А. Гарас підкреслила успішність бенкету, що його Округа влаштувала для відзначення 100-річчя УНС і на якому були присутні заступниця предсідника УНС Аня Дидик-Петренко та голова Контрольної Комісії Степан Гавриш.

На пропозицію Анни Сеґан переобрати теперішній склад Управи Округи, за вийомком касира, не було жод-

(Закінчення на стор. 3)

Ґолфісти з різних місцевостей ЗСА приїжджають на Джемборі

Філядельфія (М. Б-й). — Грачі ґолфа з 14-ох місцевостей ЗСА братимуть участь у змаганнях Передолімпійського Спортового Джемборі, зорганізованого Реґіональним Українським Олімпійським Комітетом у Філядельфії, яке відбудеться від 27-го до 29-го травня ц. р. в Горшамі, Па.

Біля 70 грачів ґолфа змагатимуться у своєму улюбленому спорті на зеленій мураві з таких місцевостей: Чикаґо, Дітройт, Ірі, Піттсбурґ, Гаррісбурґ, Філядельфія, Вашінґтон, Балтимор, Ню Йорк, Гартфорд, Маямі, Форт Лодердейл і Ню Джерзі.

Підготова України до Олімпіяди іде вперед

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Сьогодні, коли пишемо ці рядки, в Атланті, Джо., що є місцем ювілейних Олімпійських Ігрищ у 100-річчя перших таких, які відбулися в Атенах, розпочинається продаж квитків на всі змагання, що відбудуться в рамках XXVI Олімпіяди. Цей факт, який раз-у-раз повторяють у засобах масової інформації разом із солоними цінами вступу, зокрема на святочне відкриття Ігрищ та їх закриття, спонукали до того, щоб поінформувати наших читачів про активну підготову участи в Олімпіяді змагунів України, що вже йде повною парою від довшого часу.

Л. Барабаш-Темпл (справа) і В. Олексійчук в редакції „Свободи"

Організаторами участи українців, яких має бути біля 200 змагунів є Олімпійський Національний Комітет в Києві і Товариство Сприяння Олімпіяді в ЗСА. Промотором цілої широко закроєної акції є відома із своєї активности мешканка Атланти Лариса Барабаш-Темпл, яку добре пригадуємо ще із її співпраці у відзначеннях 100-річчя Хрищення України та участі в них хору і оркестри Атланти. Тепер вона всеціло посвятилася підготові до Олімпійських Ігрищ українських дружин і є зв'язковою комітету у Києві. З першою інформаційною гостиною приходить вона до редакції „Свободи" в товаристві консультанта для Олімпійського Комітету України від Міністерства Спорту України Віктором Олексійчуком, який приїхав на короткий час до ЗСА, щоб допомогти у полагодженні та узгідненні фінансових питань.

Від наших гостей ми довідалися, що вже літом цього 1995 року приїздить до Атланти ціла українська олімпійська дружина на два тижні тренінґів та пізнання місцевих обставин.

Отож наразі саме ця підготова до Ігрищ стоїть в осередку уваги Х. Барабаш-Темпл і вона своїми зв'язками та із поміччю малої, але дуже активної, української групи Атланти працює тепер повною парою. Здається, що головно Х. Барабаш-Темпл завдячують українські спортовці те, що Каролтон, який став містом-посестрою України, адоптував олімпійську українську групу і саме там відбуватиметься цього літа пробне перебування та тренінґи. Як виявнили нам наші гості, кошти дороги до Атланти з України покриває Міністерство Спорту України, а утримання спортовців у Каролтон, Чатанузі і Атланті, що виносить 25 дол. денно на особу, взяла на себе українська громада. Спортове вивінування дістануть наші спортовці також даром, як і приміщення в університетських домах, що літом порожні. У Каролтоні будуть відбуватися тренінґи у майже всіх видах спорту, в яких українські змагуни беруть участь та є вже зголошені. У Чатанузі впрявлятимуть веслування, а в Атланті познайомляться із місцем Ігрищ та Олімпійським селищем, де відбудуться також пробні змагання.

Х. Барабаш-Темпл не скриває великих фінансових потреб української олімпійської дружини цього літа і в часі Олімпійських Ігрищ, і тут вона сподівається здобу-

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк.— Тут від п'ятниці, 19-го до неділі, 21-го травня на 7-ій вул. між 2-ою і 3-ою аве. проходитиме традиційний Український фестиваль церкви св. Юра в Ню Йорку.

ДОПОВІДІ ГЕН. К. МОРОЗОВА ТА Д-РА Р. ПРОЦИКА

Клівленд.—Фонд Катедр Українознавства та місцевий Комітет під патронатом Українських Злучених Організацій у Клівленді влаштовують доповіді ген. Костянтина Морозова на тему „Українська держава—ґаранти незалежности" та д-ра Романа Процика „Український Гарвард і Україна". Ген К. Морозов—перший міністер оборони України, старший науковий співробітник Українського Наукового Інституту і Школи управління ім. Дж. Ф. Кеннеді Гарвардського університету, д-р Р. Процик—екзекутивний директор Фонду Катедр Українознавства при Гарвардському університеті.

Доповіді будуть виголошені у неділю, 7-го травня, в залі церкви св. Трійці, 9672 Стейт ровд, Норт Роялтон, Огайо. Початок о год. 3-ій по полудні. Вступ—10 дол. Квитки можна купити в Кредитовій Кооперативі „Самопоміч" (216) 884-9111 та у крамниці „Базар" (216) 845-6078.

У СВІТІ

В РОСІЇ відбулися першотравневі демонстрації, організовані лівими силами. Під гаслом „Геть самодержавство президента, грабіжницькі ціни і приватизацію!" ішли московські комуністи. В усіх російських містах опозиційні до теперішнього уряду партії і бльоки закликали до створення „єдиного фронту опору", до „вірности марксизмові-ленінізмові" і до відновлення совєтської імперії. У Ставрополі активісти російської Ліберально-демократичної партії вийшли на демонстрацію з портретами Владіміра Жириновського. Під усіма портретами стояв один і той же підпис:„Я підніму Росію з колін!"

МОСКОВСЬКА „Нєзавісімая Ґазєта" в останньому числі пише:„Ще не з'ясовано питання, чи стоятимуть російський президент, члени уряду і гості на Мавзолеї Леніна, чи для цього збудують спеціяльні трибуни, а тим часом у Парижі група інтелектуалів на чолі з Андре Ґлюксманом почала збирати підписи під зверненням, названим одним словом: „Ганьба!". Його текст закликає лідерів Заходу відмовитися від відвідин Москви 9-го травня. Серед відомих особистостей, що підписали завернення, є Умберто Еко, Владімір Буковський, Данієль Кон-Бендіт, Леонід Плющ і ще понад 100 осіб.

У ФРАНЦІЇ офіційно проголошено, що в другій турі президентських виборів, яка відбудеться 7-го травня, візьмуть участь два кандидати — соціяліст Ліонель Жоспен і представник Об'єднання на підтримку республіки Жак Шірак. У першій турі вони здобули відповідно 23.3 і 20.8 відсотка голосів. Ім'я нового президента Франції стане відомим вночі з 7-го на 8-ме травня.

ЯПОНСЬКА ПОЛІЦІЯ, розстежуючи підпільну діяльність буддійської секти „Аум Шінрікіо", прийшла до висновку, що спеціялісти секти підтримували тісні зв'язки з десятками провідних технічних експертів в армії і на найбільших промислових підприємствах.Через них секта діставала доступ до найновіших лазерних технологій. Цілком можливо, що сектанти плянували створити у країні ще одну державу — з власною промисловістю і зброєю.

В ПОНЕДІЛОК, 1-го травня, в урядовому будинку міста Зонза на Корсиці вибухнула бомба. На щастя, обійшлося без жертв, однак будинок дуже пошкоджено. Це вже 17-ий вибух протягом декількох днів. Відповідальність за них взяла на себе організація „Резистенца". На думку її провідників, вибухи повинні нагадати Франції, що коли невдовзі прийде до влади новий президент і уряд, то вони мусять якнайшвидше розв'язати корсиканську проблему. Деякі корсиканські радикальні організації борються за автономію, хоч Корсика перебуває у складі Франції вже 180 років.

В АМЕРИЦІ

У МІННЕАПОЛІС, ДЕ ВІДБУВАЛАСЯ судова розправа Кюбілі Шабаз, дочки замордованого в 1960 роках Малкома Екс, оскарженої за змову вбити Луїса Фарракгана, провідника муринської секти „Нація Ісляму". Оскарженій загрожувало довголітнє ув'язнення, якщо б її лава присяжних визнала винною. Одначе несподіванкою для всіх була угода між прокуратурою та обороною, котру швидко підтримав суддя Федерального окружного суду Джеймс Розенбаум. К. Шабаз запролоновано дворічне умовне випробування, сказано найти працю та наказано відбути тримісячне психіятричне, наркоманне та алькоголічне лікування в одній із спеціяльних програм. Якщо буде дотримано всі умови угоди, то оскарження проти неї буде скасовано, в іншому випадку прокуратура розпічне судову розправу.

У ПОНЕДІЛОК, 1-ГО ТРАВНЯ, Білий Дім відкинув звернення спікера Палати Репрезентантів Нюта Ґінґріча подати свої пропозиції для переорґанізування програми Медікер. Натомість сказано, що республіканці в Конґресі перше мусять точно визначити, як вони думають здійснити свої обіцянки збалянсувати бюджет і зменшити податки. Леон Панетта, шеф штабу президента Билла Клінтона, підкреслив, що вони не є зацікавлені поправкою фонду Медікер, якщо немає всебічних поправок цілої системи охорони здоров'я, де 41 міл. тепер незабезпечених громадян могли отримати медичне забезпечення. Такі коментарі Л. Панетти тільки загострять політичний конфлікт в цправі Медікер.

У ЛОС АНДЖЕЛЕСІ СУДДЯ відомої розправи О. Джей Сімпсона, Ленс Іто звільнив на власне прохання ще одного члена лави присяжних. Муринка 25-річна Трейсі Гемптон попросила звільнити її з обов'язку присяжної, бо в неї не було ані сили,ні бажання терпіти всі пов'язані з цією розправою труднощі. Вона стала сьомим звільненим членом ориґінальної лави присяжних і на її місце прийшла еспаномовна жінка. Тепер всього залишилось п'ять резервових членів лави присяжних і виринає питання чи їх вистачить, бо розправа може протягнутися ще на кілька місяців.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН напередодні сенатських переслухань його номіната, 61-річного негра д-ра Генрі Фостера на становище головного лікаря країни, виступив у його обороні на закиди республіканців, що він був причетним у 1970 роках до переведення кількох абортів. Президент також підкреслив, що д-р Г.Фостер є відповідним кандидатом на це становище та підкреслив, що тільки республіканське політикування є причиною дискусій над його кандидатурою.

ПОГРОЗИ НА ЖИТТЯ Дженет Ріно, ґенерального прокуратора ЗСА, значно збільшилися від трагічного вибуху в Оклагома Ситі. Через її безпосередність і відвертість вона часто була прицілом крайньо правої преси та радіо вже від квітня 1993 року від часу ліквідації федеральними охоронними властями забудов секти Давідіян у місцевості Вейко в Тексасі. З цього приводу посилено її особисту охорону, на що вона погодилась не з великим задоволенням, але мусить пристосовуватись до вимог її становища. Перенесені з того приводу деякі її виступи Дж. Ріно відбуде пізніше, а погрози треба сприймати, як частину обов'язків.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Не японці „інші", а ми

Недавня візита Президента Леоніда Кучми до Японії збільшила зацікавлення українців цією нібито відкритою, а все ж якоюсь дивною, таємничою східньою країною.Вражають її успіхи в науці і техніці, в господарському і культурному житті. І відразу приходить думка: а чому б і нам не так само? Що нам бракує? Маємо ж також по дві руки та по двоє вух, а очі наші ще й кругліші, дозволяють, здається, обійняти ширші обрії.

Та щось таки не пускає. Якісь ми не такі. Справа, звісно, не в біології, а скоріше в особливостях історичного розвитку, у здатності сконцентрувати національну енергію на вирішальних ділянках.

Роздумуючи над японським феноменом, лідер Української республіканської партії Михайло Горинь, політик дуже розважливий, підкреслює, що у тяжкий час по Другій світовій війні, по Гірошімі і Нагасакі, японці почали відбудовувати свою країну не з економіки, а з культури, з національних ідеалів. Це правда. Треба тільки уточнити, що сьогоднішня Японія почалася ще раніше, наприкінці минулого сторіччя, коли ізольованій морем і традиціями спільноті треба було вибирати: чи залишатися відрубною від решти світу і тим прирікати себе на відсталість, вторинність, чи перейняти все, чого досягнули найрозвинутіші держави. І саме це доленосне питання японці розв'язали не в дусі европейської антиномії „або—або", а у свій спосіб — і те, і друге. Внутрішньою основою вони взяли національну самобутність, подвійну буддійсько-шінтоїстську релігію, а зовнішньою опорою — технологію, випрацьовану західньою цивілізацією.

Й отак, зберігаючи як зіницю ока свої морально-естетичні вартості, своє збірне „я", японці успішно присвятили себе науці і техніці. Але не думаймо, що вони в цих ділянках якісь особливо талановиті. Ні, просто сконцентровані на меті. Бракувало власних технічних ідей, то не соромилися запозичати чи навіть і красти чужі.В цьому найбільше виявилася японська „перебудова": десь якийсь вчений щойно висловив нову думку, а японці моментом матеріялізували її, і ще на крок, ще на півкроку вирвалися вперед.

А ми? Спочатку імперський, відтак большевицький тоталітаризм відучив українців самостійно думати і приймати важливі рішення. Будь-що свіже, оригінальне викликає недовір'я, опір, а у висліді гальмується економічна відбудова України.

Читаємо у київських газетах про поневіряння автора проєкту „кумулятивного двигуна". Запровадження цього винаходу означало б цілу технічну революцію: усі двигуни внутрішнього згоряння, в тому числі електростанції, могли б працювати на воді.У це ніхто не годен повірити, і перед винахідником, автором 18 теоретичних праць, зачинені всі двері.Десятки разів звертався він до чиновників з державного Комітету техніки і технології, до депутатів і міністрів, до першого українського Президента, а тепер уже й до другого, однак намарне.Ситуація нагадує сюжет чеховського оповідання, герой якого не вірить, що земля обертається довкола сонця і висуває такий ось „контраргумент":„Цього бути не може, бо цього бути не може ніколи".

Не краща доля спіткала винахід, зареєстрований під назвою AC1417845. Йдеться про електробіотехнологічний спосіб аграрного виробництва без мінеральних добрив та хемії. У висліді його застосування врожаї зростуть у 7—8 разів, а крім цього, українські поля даватимуть лише біологічно чисті харчі. Співавтори надзвичайно перспективного проєкту В. Федоренко та М. Гагарин пишуть з цього приводу у „Вечірньому Києві", що запровадження нового способу землеробства „зробить Україну провідною агропромисловою державою світу".

А тим часом комуністично-соціялістична більшість у парляменті, зокрема недавній міністер сільського господарства, а тепер перший заступник голови Верховної Ради Олександер Ткаченко, прагнуть зберегти колгоспну систему, хоч вона, добре відомо, спричинила два фатальні наслідки — виснажила українську землю і знівечила душу українського господаря.

Подібних випадків є сотні і тисячі.І чи ж можна дивуватися, що з України за останні три-чотири роки виїхало майже 100,000 спеціялістів, а серед них і автори цінних ідей? Тут і західня українська діяспора має простір для ініціятиви. Чужинець Сорос в момент ока зорієнтувався і пов'язав своє підприємство з науковим потенціялом України. Самозрозуміло, в американських українців нема таких грошей, але зате вони краще, ніж Сорос, знають українську дійсність, її потреби і можливості.

Раїса Руденко

УКРАЇНУ ВРЯТУЄ НАРОД

III

Дія совєтського пашпорта, з яким я виїхала із заслання, уже скінчилася, хоч я у 1990 році все зробила для його продовження і навіть заплатила за цю процедуру 340 дол. совєтській амбасаді. Але тоді розпався СССР і мені його повернули непродовженим. Так я стала особою без громадянства. В Америці мала лише статус постійного мешканця і цей статус не дозволяв мені довго залишатися за межами ЗСА. А в Києві мій чоловік майже осліп, потребує постійної опіки. Що робити? Подала у 1994 році документи на американське громадянство, здала іспит з історії З'єднаних Стейтів, з елементарного американського права та англійської мови і стала громадянкою ЗСА, хоч я тут не народилася і прожила всього шість років. Американський пашпорт дозволяє мені залишатися в Україні й допомагати чоловікові, але знову обмежують українські закони: треба весь час продовжувати візу, а її дають тільки на певний термін, після якого мусиш їхати геть. Цього разу мені допоміг Дмитро Павличко через Міністерство Внутрішніх Справ. Крім того, у Київському ВВІРі змінилися керівники, і мені, нарешті, дозволили тимчасово прописатися в помешканні чоловіка на два роки. Цікава деталь: вислухавши мою історію, новий начальник міського ВВІРу поспівчував мені, що такі в Україні недосконалі закони, яких інспектори змушені дотримуватись. Та коли почув, що я отримала громадянство ЗСА, відразу ж почав запевняти, що вони легко і швидко оформлять мені громадянство України, але спочатку я повинна зректися американського. Така метаморфоза здалася мені підозрілою, то ж я вже не повірила і так йому й сказала.

Реабілітація не відновила мені ніяких прав у рідній країні. Згідно з законом, за 10 років позбавлення волі мені належить компенсація в розмірі п'ятьох мінімальних заробітків. Це 60,000 карбованців помножених на 5 — виходить 300,000 карбованців, що дорівнює двом долярам. Водночас колишні компартійні чиновники-пенсіонери та судді, котрі судили і спроваджували до тюрем кожного свідомого українця, отримують пенсію 5—7 міл. карбованців (залежно від рангу), що становить 35—50 дол. на місяць. Ось і маємо чудову ілюстрацію, які люди сидять у Верховній Раді та які вони творять закони. Щоправда, націонал-демократи в парляменті раді б щось зробити, та комуністів і соціялістів цілком вистачає, щоб заблькувати будь-яку пропозицію. Отримати українське громадянство мені, корінній українці, не було і нема ніяких шансів. Зате його легко отримав російський громадянин Сабуров, а тепер і сотні присланих з Росії моряків у Криму мають і російське, й українське громадянство. Їм вільно брати участь у референдумі чи виборах на території України. Виглядає, що українські автохтони і їхні виборчі голоси для керівництва України небажані так само, як вони були небажані для кремлівських диктаторів колишнього СССР.

Розповідаю про це для того, щоб інші українці, які хочуть отримати українське громадянство, уявляли, яка там ситуація. Мушу зауважити, що згідно з законом, особи без громадянства мають право його дістати в Україні. Для цього треба спочатку дістати статус постійного мешканця України на п'ять років, а тоді вже подавати документи на громадянство. Отже я мала всі права дістати спочатку статус постійного мешканця в Україні й, коли б не та злополучна анкета, через яку мене морочили аж три роки, то десь у 1997 році я могла б дістати українське громадянство. Порушили закон ті, хто ставив мені штучні перешкоди. Але до вищих начальників без знайомства потрапити неможливо. Вам ніхто на дасть ні його телефон, ні його ім'я. А двері в коридор до начальницьких кабінетів завжди замкнені ще й постійно охороняються міліціянтом. В суд податися неможливо, бо треба назвати конкретну особу, але у ВВІР всі особи, з якими ви маєте справу, дбайливо бережуть в таємниці свої імена та імена колег. Мені з великими труднощами вдалося дістати прізвища та імена тих інспекторів, які три роки перекидалися мною, ніби м'ячем.

Звичайно, мені можна закинути, що забагато хочу: отримала одне громадянство та ще й українського домагаюсь. Але до минулого року я не мала ніякого громадянства. Будучи особою без громадянства, намагалася дістати статус постійного мешканця в Україні на житловій площі свого чоловіка. Він громадянин України і, як його дружина, я теж маю право на українське громадянство, навіть якби не була українкою. Але ж ні. Звичайні клерки поставили мені нездоланний бар'єр.

(Закінчення буде)

Олександер Кобаса

С. КЛОЧУРАК — ПРЕЗИДЕНТ ГУЦУЛЬСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Микола Мушинка, „Лицар волі". Життя і політично-громадська діяльність Степана Клочурака. Видано на кошти Рахівської районної ради Народних депутатів, Асоціяції українїстів Словаччини, Наукового товариства ім. Шевченка та Олександра Кобаси. Поличка „Карпатського краю", ч. 1-3, Ужгород, 1995. 278 стор.

I

„З'ява читачеві документальної повісти Миколи Мушинки 'Лицар волі', на нашу думку, є небуденною подією у світовій книжковій україністиці", — заявили видавці у післямові щойно виданої книжки до століття з дня народження президента Гуцульської республіки Степана Клочурака. Кожен, хто її причитав, погодиться з таким висновком. Ця книжка є і справді небуденним явищем в загальноукраїнській літературі. Вона розповідає про майже забутого громадсько-політичного діяча Срібної землі, який дійшов до українства без будь-якого стороннього впливу. Як поранений офіцер австро-угорської армії, він на початку 1918 р. потрапив на лікування до Праги і в одній з тамтешніх книгарень зовсім випадково купив „Кобзар" Шевченка, твори І. Франка та Лесі Українки. Ці книжки зробили революцію в його поглядах. До того часу він — виходець з 18-членної гуцульської сім'ї, вихований в мадярських школах, не мав уявлення про те, що існує Україна, яка має свою високохудожню літературу, писану мовою, зрозумілою кожному закарпатському русинові.

В Празі він був свідком проголошення Чехо-Словацької республіки 28-го жовтня 1918 р. і, повернувшись у рідне Ясіня, вже 8-го листопада 1918 р. заснував Українську Народну Раду, яка першою висунула ідею про об'єднання Закарпаття з Україною. На початку 1919 р. він очолив повстання гуцулів, в результаті якого було роззброєно 620 мадярських гонведів і проголошено Гуцульську республіку, яка нав'язала тісні стосунки з Українською Народною Республікою. Опираючись на спогади С. Клочурака та інші документи, М. Мушинка детально описує діяльність Гуцульської республіки, невдалий похід її армії на Мараморський Сигіт та ліквідацію республіки в червні 1919 р., після якої Клочурака було заарештовано і поставлено перед румунський військовий суд. Звільнившись з в'язниці, він на території Румунії вишколив закарпатську сотню, яка в рамках Української Галицької Армії у Східній Україні воювала проти Денікіна і большевиків, а врешті-решт їй, як елітній частині, загартованій в боях, було доручено почесне завдання охороняти Уряд УНР в Кам'янці Подільському. Пробиваючись після поразки УНР на Захід, він із своєю сотнею потрапив у польський полон, згодом в один з таборів Моравії, а в грудні 1919 р. прибув в Ужгород, де розпочався новий етап його боротьби за українську ідею на Закарпатті.

В міжвоєнному періоді С. Клочурак очолював Руську соціял-демократичну партію, пізніше українське крило Республіканської хліборобської партії, був головним редактором найвизначніших українських часописів „Народ", „Вперед" та „Земля і Воля". Останній у 1938 р. об'єднався з волошинівською „Свободою" і перетворився у щоденник „Нова Свобода", який став неофіційним органом уряду Карпатської України. В цьому уряді С. Клочурак займав пост політичного секретаря прем'єра А. Волошина, згодом міністра господарства. Свою політичну кар'єру він закінчив як посол до парляменту, міністер збройних сил Карпатської України (1939) та директор Ліквідаційної канцелярії уряду Карпатської України у Празі (1939—45).

(Закінчення буде)

Д-р Любиця Бабота

Документаційний Центр

Українсько-Канадський Дослідчо-Документаційний Центр — це установа, діяльність якої вже стала відомою не лише в Канаді чи ЗСА, але також і в Україні. Завдяки невтомній і кропіткій праці його членів зникло чимало білих плям в історії українського народу, про страждання українців у міжвоєнний період довідався увесь світ.

УКДДЦ постійно займається рядом цікавих проєктів. До таких належить і проєкт збирання рукописів недрукованих споминів. Відповідальними за його здійснення стали мґр Іроїда Винницька та д-р Надія Скоп.

В чому полягає суть і важливість згаданого проєкту? По всьому світі ще живуть люди, які були свідками історичних подій та зрушень, що відбувалися в Україні протягом XX століття. Пам'ятають те, про що мало або й зовсім не знають молодші покоління. Спогади тих людей, які поступово відходять у вічність, можуть декому здаватися занадто суб'єктивними або навіть непотрібними, але їхній досвід є складовою частиною мозаїки, яка представляє картину тогочасного життя. Українці довго мовчали й тому мозаїка українського минулого не є повною. Кожний спогад на пройдений життєвий шлях, кожна оцінка окремих подій, стають вагомим внеском у її поповнення. Погалини до певної міри зникають. Зникають завдяки наполегливості людей, які шукають нових фактів, збирають і оцінюють досягнуті результати. До таких належить і праця над згаданим проєктом.

Працівники УКДДЦ повідомляли ширшу громадськість про задумуваний проєкт посередництвом української канадської та американської преси, посередництвом радіопередач і телевізії. Дотепер відгукнулося на заклик центру 30 людей, яких пережите горе не зробило байдужими до життя і які на письмі передали свій досвід. Читаючи матеріяли навіть не віриться, що людина здатна пережити стільки невимовного горя, стільки трагедії і хочеться низько вклонитися безіменним героям, які поклали життя за кращу долю України.

Авторами матеріялів, надісланих до центру (або переданих приватними особами) є очевидці подій, які відбувалися від початку 20-их років аж до сучасности. Проживають вони в Канаді, Україні, Росії та ЗСА. Між спогадами можна знайти рукописи, до цього часу недруковані машинописи, певну кількість газетних матеріялів та декілька брошур. Матеріяли, опубліковані в різних країнах різними мовами написали Юрій Бадзьо, Дмитро Білий-Лис, Орест Корчак-Городиський та інші. Якщо брати до уваги розмір спогадів, бачимо, що деякі з них досить короткі (всього кілька сторінок) й охоплюють малий відрізок часу, а деякі відображають цілу епопею людського життя. Найбільший з них — 15 рукописних зошитів — належить Євстахові Ленкові з Монтреалю.

Рукописи й машинопис можна умовно поділити на суто мемуарну літературу (спогади й нариси) та художню літературу (окремі оповідання, збірник оповідань, художньо-документальна повість, роман). До мемуаристики зараховуємо матеріял вже згадуваного Євстаха Ленка, Євгена Овсіюка, М. Замори, Ореста Білака, Зеновії Крюкової, Стефана Кухлєвського, Тимоша Білостоцького, Романа Панчишина, Михайла Угери, Ярослава Набережного, Степана Луцишина і „Тріски". Останній, це, очевидно, псевдонім. Художні твори надіслали І. Зінько, Михайло Прилуцький, Микола Невидайло Олексій Штепа, Омелян Бучацький та Володимир Максимович. Переважна більшість матеріялів не вимагає редакторської праці, деякі вимагають часткових чи ґрунтовних втручань.

Події відбуваються в Україні, Польщі, на Далекому Сході Совєтського Союзу, в Німеччині, Чехії, Словаччині, Румунії тощо. З точки зору хронології та порушених проблем їх можна поділити на декілька груп: голод 1927—31 років, голод 1932—33, голод 40-их років, Друга світова війна, 1946—54, польські в'язниці, 50-ті роки — смерть Сталіна, совєтські концтабори, сучасність.

Спогади очевидців містять велику кількість відомих і зовсім невідомих фактів. Це надзвичайний документаційний та джерельний матеріял. Зацікавлені минулим мають змогу, читаючи спогади, довідатись про діяльність визвольних груп, їхніх командирів, назви окремих дивізій, маршрути полків, підготову бойових операцій УПА, вони впізнають нові факти — імена офіцерів, назви куренів, кількість зброї, вбитих, ранених та полонених, довідаються про діяльність невідомих людей, їхні переживання, героїчні вчинки, ставлення до життя, реакцію у важких життєвих ситуаціях. Нові відомості наближають спогади про працю німецької та польської комісій у західній Україні, про виїзд населення в Німеччину, про події в Карпатській Україні, ставлення німців та жидів до українців, про ліквідацію жидів у Криму, про підпільну діяльність українських в'язнів у совєтських концтаборах чи після того, як колишні в'язні змушені були залишитись жити в Сибірі. На фоні трагедії окремих осіб відображена трагедія всього українського народу.

Всі представлені факти та події є важливим поповненням української історії. Скористатися ними можуть фахові працівники та дослідники у своїх працях. Для кращого доступу до матеріялів зроблено опис і всі спогади комп'ютеризовано. УКДДЦ звертається до всіх, хто має рукописи спогадів, щоденники чи інші записи, надсилати їх до збереження в архів УКДДЦ і доповнити започатковану збірку. Адреса: Ukrainian Canadian Research and Documentation Centre, 620 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2H4 Canada.

Валентина Юрченко

„Я ХОЧУ ГОРИЦВІТОМ ЗАПАЛАТИ..."

Оляна Рута, „Мені пора". Видавництво „Радосинь", Київ, 1993 і „Стежка через жито". Поезії і проза. Київ, 1994.

А од коріння тихо, любо
Зелені парості ростуть.
Тарас Шевченко.

„Кожному — тільки своя доріжка. Хай заплутана чи проста, чи для когось незрозуміла. Але кожному тільки своя кладочка від серця до світу. Я не боятимусь іти заплутаною стежкою, я просто піду нею, розплутаю. Я захороваю її у своєму серці, хай проростає в теплі — може стане великою дорогою". Цими словами визначає своє творче і життєве кредо молода 17-літня київська поетеса Оляна Рута у вірші зі своєї збірки „Стежка через жито". З короткого „Слова про автора" ред. Д. Чередниченка довідуємось, що Оляна Рута (Чередниченко) народилася 6-го серпня 1977 року в Києві, а раннє дитинство провела в бабусі на Бориспільщині, в селі Тарасівка. І ще й досі в її душі живуть річка Рось і Тарасова гора... Тепер закінчує вона 117-ту київську школу-гімназію ім. Лесі Українки. Пише, малює, мріє. Оляна Рута вже друкувалася в багатьох київських виданнях („Вечірній Київ", „Сільські обрії", „Просвіта", „Жива вода" та ін.), в журналі „Веселка" (ЗСА), у виданнях Канади („Українка в світі", „Молода Україна") та ін. Вона авторка чотирьох книжок: „Рожеві птахи" (Київ, в-во „Веселка"), „Морський театр" (Дубно) і двох, названих вгорі. Всі — в її мистецькому оформленні. Оляна Рута — лавреат премії журналу „Соняшник" 1992 р. канадського фонду Ф. і Н. Бойків у ділянці поезії і публіцистики.

Поданий перелік — це свідоцтво подиву гідної творчої активности молодої поетеси, а вона ж водночас і мисткиня-малярка — оформила, крім своїх, ще книжки відомих авторів — М. Овдієнко, Л. Полтави і О. Копач, для дітей і молоді. Збірка віршів „Мені пора" з підзаголовком „Час садити квіти" — це творчість з юних літ Оляни Рути. У підрозділі „Королівство Доля" в одному з віршів авторка бачить своє творче призначення:

У кожного свій час садити квіти.
У кожного свої квітки:
у того ніжний сон,
а в того кактус колючкий.
Та кожен любить свої квіти,
хоча не всяк од них зігрітий...

Дитинство під теплим бабусиним крилом, серед чарівниці-природи, надихало юну поетесу „поклонятися квітам", говорити віршами до них і до холодного озера, що йому „приносила в долонях шматочок літа й легку світанкову росу", до тополь і „тополенят" — вони радіють сонцю й „співають під музику вітру".

Переважна більшість віршів Оляни Рути написана верлібром — її вільний вірш здебільшого короткий, зберігає ритм і позбавлений „ребусів" штучности незрозумілої поетичної мови. Поетеса творить власний, своєрідний стиль, індивідуальну манеру з виразним способом „бачення світу" і дбайливо використовує свою „мовну скарбницю". Роздумуючи про рідну мову, вона знаходить для неї такі слова:

Мова — жива течія,
річка стрімка гірська.
Мова — гора крута,
шлях на яку важкий.
Мова — спів пташиний,
мова — пахощі квітів...
Мова квіточка ніжна,
треба яку берегти,
і добром поливати...

Звертає увагу вірш поетеси „Музика Тичини", а в ньому рядки: „Читаєте — і чуєте музику: то ніжну колискову, то палку серенаду". Видно, рання поетова творчість мала вплив і на юну Оляну, переконала її, що „Творить музику поезія, а поезія — музику, музику й поезію — життя, а життя — природа". У серії коротких віршів „Розмови з Гіппократом" поетеса вдається у філософічні роздуми, подаючи мотто про життя, мистецтво, мить часу і оманний досвід. Цікаво читати її думки: „Чи коротке життя? Для того, хто живе — коротке, а для того, хто тільки озирається — довге. Воно доти й життя, доки коротке — поки хочеш більше встигнути, поки чогось прагнеш". А що ж про досвід?

Досвід — ознака дорослих.
Міра дорослості.
Іноді зневірює,
іноді окрилює.
Часом — реп'ях на хвості,
часом — жива вода,
та завжди — омана.

„А чим же зміряти мить? Хтось міряє життям, інший — смертю"...

А ось її розважання, чи не з власного спостереження:

Найгірше — коли мовчить лихо.
Коли воно не каже, що є поблизу.
І коли прикидається щастям.

Цікавий її вірш „Сповідь перед Злом" — про Людину, що гідно витримує цю сповідь перед „власть імущими", в обличчі смерти, знаючи, що народ „не прокляне", бо відає, що життя, „як битий шлях", в якому була гідна творчість.

Як бачимо, тематика поезії Оляни Рути досить різноманітна, як також дуже широка і щедра її поетична уява. В розділі „Танці з античної вази" вона поринає у давню-давнину, оглядаючи „стару, як світ" античну вазу. На ній оживає античний танець і музика, і роздоріжжя ліній, і краса, а в ній — обличчя мами. Фантастичні „Рожеві птахи" — мрійні спогади поетеси, повертають її знов у дитинство, де була зіронька-бабуся:

Її любов мене зігріла і виплекала.
Мов квіточка з-під снігу я росла,
для неї, для її любові.

Тут же й ніжна колискова:

Спи, маленькеє дитятко,
Сон прийде тобі у хатку тихо...
Вже заснули гай і ріки,
Ти стуляй свої повіки тихо...

(Закінчення буде)

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ
запрошує вас на
МИСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ
з нагоди
„ДНЯ МАТЕРІ"
12—21 травня 1995 р.
Відкриття з програмою:
п'ятниця 12-го травня год. 7-ма веч.

ГАЛЕРІЯ МАЯНД **(колишня ОМУА)**
136 2-га Авеню,
Ню Йорк, Н.Й., 4-ий поверх

Галерія відкрита: п'ятниці: 6 — 8 веч.
суботи: 1 — 5 по пол.
неділі: 1 — 5 по пол.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
запрошує громадянство на
ВЕЛИКУ ВИСТАВКУ КНИЖОК З УКРАЇНИ
що її влаштовує
КОРПОРАЦІЯ ВИДАВЦІВ УКРАЇНИ
в будинку УВАН
Презентацію книжкової продукції останніх двох років зробить президент корпорації
СЕРГІЙ БЕСПАЛОВ
14-го травня о год. 1-ій по пол.
Адреса УВАН:
THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S., INC.
206 West 100th Street
New York, N.Y. 10025
(212) 222-1866

ФУНДАЦІЯ БОГДАНА С. ДЕМЧУКА
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
в Ню Йорку
влаштовують
ДОПОВІДЬ
ВОЛОДИМИРА ЛАНОВОГО
достойного гостя України, члена Верховної Ради та колишнього кандидата на президента України
на тему:
ЕКОНОМІЧНА І ПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ УКРАЇНИ
Доповідь відбудеться
в неділю 7-го травня 1995р.
о год. 5-ій по пол.
в Українському Інституті Америки
2 Схід 79-та вул. Ню Йорк
За інформаціями слід телефонувати на число
(212) 288-8660
Ціна квитків 20.00 дол.; студенти 10.00 дол.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ ЙОРКУ
повідомляє, що
17-ті РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
відбудуться
в неділю 11-го червня 1995 р.
о год. 2-ій по пол.
в Українському Музеї, 203 Друга Авеню, Ню Йорк

ПРОГРАМА НАРАД
1. Відкриття.
2. Прийняття порядку нарад.
3. Вибір Президії Загальних Зборів.
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів і його прийняття.
5. Звіт Голови Управи.
6. Звіт Директора Музею.
7. Звіт Скарбника.
8. Звіт Контрольної Комісії.
9. Дискусія над звітами.
10. Прийняття звітів.
11. Прийняття змін статуту.
12. Звіт Номінаційної Комісії.
13. Вибір 11-ти членів Управи.
14. Вибір Екзекутиви.
15. Вибір 5-ох членів Контрольної Комісії
16. Різне.
17. Закриття.

Просимо членів Українського Музею взяти участь у цих Загальних Зборах.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
запрошує громадянство
на ДОПОВІДІ
які виголосять
д-р ОЛЕКСІЙ ГАРАНЬ
професор Києво-Могилянської Академії
Тема доповіді:
НАЦІОНАЛ-ДЕМОКРАТИ: ЕВОЛЮЦІЯ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ
та
проф. ОЛЕКСАНДЕР БУРАКОВСЬКИЙ
один з основоположників РУХ-у
Тема доповіді:
УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА ТА НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ
Доповіді відбудуться в
неділю 14-го травня 1995 р. о год. 2-ій по пол.
в будинку УВАН:
206 W. 100 Street
New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

УНС ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ

ДОРОГІ ЧИТАЧІ! ШАНОВНІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Чи вам відомо, що завдяки Фондові Відродження України при УНСоюзі зроблено і робиться чимало корисних справ для становлення незалежної, демократичної, правової української держави? На сьогодні цей фонд видав на свої благочинні акції 544,000дол. Ось, наприклад, завдяки цьому фондові УНСоюзу

– в серпні 1994 року УНСоюз зорганізував і перевів Конференцію, завданням якої було познайомити українську громаду з тим, де можна шукати і в який спосіб подаватися за фондами від американського уряду та урядових агенцій для програм допомоги Україні.

На конференції були присутні 39 представників від 22 церков і громадських та харитативних установ і організацій;

Якщо ви вважаєте, що діяльність УНСоюзу в рамках Фонду Відродження України є справді корисною, то закликаємо вас допомагати своїми посильними пожертвами для її успішного продовження.

Чеки просимо виставляти на Ukrainian National Association – Fund for the Rebirth of Ukraine, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Першотравневі...

(Закінчення зі стор. 1)

У Миколаєві на вічу промовці часто вживали гасло "Кращий українець — мертвий українець", різко критикували Президента Кучму і його політику. В Одесі ліві несли портрети Леніна і Фіделя Кастро і гасла із закликом до відновлення союзу братніх народів.

У Києві О. Мороз сказав, що першотравневі демонстрації — "це не привід для протистояння, це привід для солідарности...Щодо закликів до відновлення Союзу ССР, то це нерозумно, це просто безглуздя". Мороз розповів, що пропонував провести святкування всім політичним силам разом, під українськими прапорами і сказати все, хто що думає, але демократи відмовилися. Те, що ліві вийшли під червоними прапорами, Мороз вважає правильним, оскільки "червоний прапор — це прапор боротьби і солідарности".

Демократи в цей день провели своє віче з участю 4,000 людей на Софійському майдані та біля пам'ятника Т. Шевченкові. Відкриваючи його, Володимир Яворівський сказав, що ґрунтом для єднання суспільства має стати національна ідея. Вячеслав Чорновіл закликав демократів домагатися розпуску Верховної Ради, яка гальмує процеси перетворення. Чорновіл закликав також об'єднатися і підтримати президентський закон про владу, бо тільки міцна виконавча вертикаля зможе покласти край совєтському всевладдю, яке триває понад 70 років. Але головне що врятує Україну — це консолідація нації.

Обидва віча в Києві були оточені міліційними кордонами, щоб не допустити зіткнень протилежних сил. Особливо щільний кордон був навколо лівих сил. Б. Олійник висловив здивування цими кордонами і тим, що влада поділяє народ на лівих і правих. Олійник висловив віру, що всі люди об'єднаються на тому, щоб зберегти українську державу і захистити трудівників від зубожіння. Лідер комуністів П. Симоненко обурювався, що демострантам не дозволили пройти Хрещатиком і висловив певність, що СССР відродиться, бо інакше "в України не може бути перспективи". Соціяліст Олександер Божко сказав, що і ліві, і праві живуть як жебраки, тому треба дивитися як ідуть реформи — покращують вони життя чи погіршують. Якщо погіршують, то не має значення колір прапорів. Треба боротися за совєтську владу. Н. Вітренко сказала: "демонстрація і мітинґ показали, що саме ми, соціялісти, відстоюємо інтереси населення і більшість населення підтримує саме нас. Якщо сьогодні люди будуть продовжувати мовчати, то вони дозволять владним структурам проводити свою антинародну політику".

Депутат Верховної Ради, колишній Президент України Леонід Кравчук сказав: "Найбільше моє бажання, щоб у нас був один мітинґ на всіх. Що стосується відновлення союзу, то відновити той союз, який був, практично неможливо. Це бажання якоїсь частини населення, а не всього народу українського. А подруге, не можна тільки в Україні вирішити це питання. Це питання вирішується усіма народами колишнього союзу.

Але думати, що в разі утворення союзу стане краще — це велика помилка... Важливо не допустити протистояння, серйозного протистояння. Буде мир, спокій, злагода, порозуміння — переборемо складнощі й будемо жити як усі цивілізовані народи".

ПОДЯКА

Дня 11-го березня 1995 року відійшов у вічність на 91-му році життя мій найдорожчий МУЖ

сл. п.

д-р РОМАН МОРОЗ

Висловлюю мою найсердечнішу подяку приятелям і знайомим, які прибули на похоронні відправи і віддали останню прислугу покійному, за численні телефонічні, писемні й особисті вислови співчуття і слова потіхи.

Я безмежно вдячна за молитви, Божественні Літургії, квити і за щедрі пожертви на добродійні цілі в пам'ять покійного.

Щира подяка Всечеснішим отцям, парохові місцевої церкви св. Трійці о. В. Заяцеві і о. канонікові Е. Шараневичеві за відправи в похоронному заведенні, в церкві і на цвинтарі та за участь в тризні, після похорону, а зокрема, о. Шараневичеві за виголошені пращальні слова в церкві.

Дуже вдячна мґр. М. Рубичеві і Меланії Кокорудз за неоціненну поміч в полагодженні справ, пов'язаних з похороном.

Щиро дякую за пращальні слова д-рові Романові Барановському в похоронному заведенні, мґр М. Рубичеві на цвинтарі, а на тризні д-рові О. Волянському від Головної Управи і Відділу в ЗСА Українського Лікарського Товариства Північної Америки, д-р Любі Стефанівській, нашій приятельці, д-р Стефанії Барановській від місцевого Відділу Союзу Українок Америки, д-рові В. Зєликові від Оселі „Золота Осінь", Христині Навроцькій, М. Вітенкові від місцевого Відділу ООЧСУ, Володимирові Квасові і Іванові Флисові, мол.

Дякую похоронному заведенні Гумістон Г.Б. Фюнерал за взірцеве переведення похорону.

В сороковий день була відправлена Служба Божа в місцевій церкві св. Трійці, а на тризні промовляли о. кан. Е. Шараневич, д-р О. Волянський, М. Василик і д-р Р. Барановський.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

Працівники „Союзівки", Іван Флис, мол., Соня Семанишин, родина Кондрів, родина Філів, д-р М. Крижанівських, М. Вітенків, Дудинських, Анна Мокляк, родина Близняк, Дудків, Литвиних, Ольга Донкевич, Дарія Хухра, О. Кобзяр, Відділ УККА, родина Лесів, Іван Пригода, Розалія Палюх, Дарія Барон, Катерина Терлецька, Шіля Загайкевич, Марія Костик, Богдан і Іванна Качор і дві пожертви Н.Н.

НА КАТЕДРУ УКРАЇНОЗНАВСТВА в ГАРВАРДІ:

по 200 дол.: д-р Ігор і І. Воєвідка, д-р Тарас Шеґедин; по 100 дол.: д-ри Роман і Стефанія Барановські, Христина Воєвідка, Іван і Стефа Гурики, родина Гурів, Уляна Кобзар, мґр М. Рубич, Роман і Мотря Слоневські, Ольга Смаль, Роман і Дженет Амброзен; по 50 дол.: Меланія Кокорудз, о. кан. Е. Шараневич, д-р Володимир і Естелля Ястрембські; по 25 дол.: Богдан Висоцький, Оксана Ленець, д-ри Ярослав і Ліда Ляшевичі, Віра Повх, Міля Ренер, інж. Ярослав і М. Січинські; по 20 дол.: Дарія Барон, Андрій Лесів, Ігор і Надія Хома, Аґні Хоманчук; по 10 дол.: Осип Марців, Іван і Ольга Пилат, Іван Ринчак, Дмитро і Софія Шпак. Із списка жертводавців на ту саму ціль в Норт Порт, Фла.: Богдан і Ольга Козаки — 200 дол.; по 100 дол.: І. і А. Іванів, д-р Евген і Неоніля Стеціви; по 50 дол.: Я. і Я. Букачевські, В. Л. Лампіка, Н. Мандрусяк, З. і Я. Стромецькі; 40 дол.: С. і К. Двояк; по 30 дол.: М. і Е. Бачинські, О. і М. Серна, М. і О. Тарапацькі; по 25 дол.: д-р В. Король, В.Сетенко, Марія Стефанишин; по 20 дол.: д-р В. Бунецький, Богдан Дейчаківський, М. і С. Павлічки, Марія Смішкевич, А. Зевко; по 10 дол.: М. і О. Біласи і В. і д-р Анна Самофал.

НА УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ:

по 100 дол.: д-р Василь В. Саляк і д-р Люба Ц. Стефанівська; по 50 дол.: Ігор і Марія Зубрицькі, д-р Володимир і Ярослав Ціханські; по 25 дол.: Таня Паш, Роман і Неоніла Романишин, Данило і Анна Слободян, Дарія Хухра; по 20 дол.: Микола Коцюрко, Ярослав і Анна Харчишини, Микола Децкий; по 10 дол.: Микола і Евгенія Вітенки, Василь Кучерявий.

НА ЦЕРКВУ СВ. ТРІЙЦІ В КЕРГОНКСОНІ:

по 50 дол.: Золота Осінь Кондомініюм, д-р В. і І. Зєлики, Роман і Стефа Морози; 40 дол.: Евген і Наталія Змий; 35 дол.: Антоніна Змий; 30 дол.: Оля Бодлак; 25 дол.: Марія Бабій; по 20 дол.: Стефа Лукомська, Анна Мокляк, Р. і О. Палюхи, Іван і Оля Пилат, мґр Роман і Оля Равлюки, Марія Тхір, Оля Тутка; по 10 дол.: Онуфрій і Марія Литвини, Йосиф і Анна Марціви, Ярослав і Ірина Лесів, Степан Орловський, Іван і Анна Ринчаки; 5 дол.: Гнат Солдан.

НА УКРАЇНСЬКУ ВІЛЬНУ АКАДЕМІЮ НАУК:

Д-р Ярослав і Софія Рожанковські — 200 дол.; Осипа Яворська — 100 дол.; Ліда Яців — 25 дол.; по 20 дол.: Христина Лукомська, Іван і Теодора Кульчицькі; 10 дол.: інж. Роман Боб'як.

НА ПЛАСТ:

Д-р Микола і Ярослава Крижановські — 100 дол.; по 50 дол.: Ігор і Марія Зубрицькі, Галина Хамула; по 25 дол.: Зеня Ковальська, Зенон і Оля Савчуки; 20 дол. — Уляна Старосольська; 15 дол. — Софія Семанишин; по 10 дол.: д-р Богдан і Мирослава Кондри і Н. Н.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЮ ЙОРКУ:

Александра Яцкевич — 50 дол.; Мирон і Ярослава Бучаки — 30 дол. інж. Роман і А. Ракочі — 25 дол.

НА ЖУРНАЛ „ПАТРІЯРХАТ":

д-р Роман і Галина Сосенки — 50 дол.; Ярема і Христина Козаки з Дітройту — 25 дол.; по 20 дол.: Ірина Мороз і Ольга Яримович.

НА ЖУРНАЛ „УНІВЕРСУМ":

д-р Осип і Марія Морози — 50 дол.; Лев і Марія Мартинюки — 30 дол.; по 20 дол.: д-ри Роман і Стефанія Барановські, Іван і Зеновія Бундзяк, інж. Євген і Наталія Змий, д-р Юрій і Ольга Руденські, мґр Михайло Рубич; по 5 дол.: інж. Роман Боб'як і Іван Самокішин.

ОЛЬГА МОРОЗ ПОЖЕРТВУВАЛА:

на Український Музей в Ню Йорку — 500 дол., на журнал „Патріярхат" — 100 дол. і на журнал „Наш Голос" 100 дол.

Мґр ОЛЬГА ПАТРИЛО-МОРОЗ
і д-р мед. ОЛЬГА ВАЛЬХИР, сестра у Відні.

Округа УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

них заперечень. Одноголосно обрано таку Управу Округи: Анна Гарас - голова, Анна Сеґан - заступниця голови, Анна Строт - україномовна секретарка, Катерина Сарджент - англомовна секретарка, Марія Колодруб - касир, Іван Сеґан і Марія Крепік - контролери.

Після виборів А. Гарас представила присутнього радного УНС Олександра Худолія, який поділився з присутніми теперішніми успіхами УНС, а зокрема подякував всім присутнім за їхню організаційну працю та старання збільшити членство УНС. Він підкреслив, що Округа Лігай Веллі в цьому році вив'язалась на 80 відсотків із своїх організаційних обов'язків, краще як рік перед тим. Передав А. Гарас окрему нагороду за спеціяльні успіхи в організуванні нових членів і прийняв від неї ще додаткові дві нові поліси.

Перед закінченням зборів була можливість ставити питання, на які головний радний О.Худолій відповідав вичерпно та де порушено багато важливих питань.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ В НЮ ЙОРКУ
ділиться зі своїми членами та громадянством сумною вісткою, що 20-го квітня 1995 року відійшов у вічність визначний член нашого Клюбу, чемпіон і рекордист п'ятизмагу та бігів на 100 та 200 м. в Західній Україні в довоєнних часах

бл. п.
інж.
ОРЕСТ МАРТИНОВИЧ

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися у Філядельфії 28-го квітня 1995 року.

Опечаленій родині складають найщиріші вислови співчуття його друзі зі спортових площ Львова та Управа і членство КЛК.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
з глибоким смутком повідомляє громадянство, що 1-го травня 1995 року після довгої хвороби помер дійсний член УВАН

бл. п.
д-р
ВАСИЛЬ РУДКО

науковець, філософ-мислитель, самовідданий, безкорисний громадський діяч, щирий приятель багатьох.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА УВАН

Дійшла в Україну сумна вістка, що 1-го травня 1995 р. в Ню Гейвен, Н.Й.. відійшов у вічність після важкої недуги наш незабутній, дорогий КУЗЕН, СТРИЙКО І ВУЙКО

бл. п.
д-р
ВАСИЛЬ РУДКО

родом із Переволочної, Золочівщина.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в середу 3-го травня 1995 р.
ПОХОРОН із церкви св. Михаїла в Ню Гейвені, Н. Й. на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. у четвер 4-го травня 1995 р.

Вічна йому пам'ять!

В безмірному смутку
РІДНЯ в УКРАЇНІ.

З болем ділимося сумною вісткою з приятелями і широкою українською громадою, що в понеділок 1-го травня 1995 р. по довгій і тяжкій недузі відійшов у вічність

бл. п.
д-р
ВАСИЛЬ РУДКО

народжений 17-го жовтня 1910 р. в селі Переволочна, Львівська область.

ПАНАХИДА в середу 3-го травня 1995 р. в похоронному заведенні Е. Маркевича в Ню Гейвені о год. 6-ій вечора.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в четвер 4-го травня 1995 р. о год. 9:30 ранку. Служба Божа в церкві св. Михаїла в Ню Гейвені, а поховання на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Рідним покійного висловлюємо щире співчуття.

Вічна йому пам'ять!

ПРИЯТЕЛІ

Замість квітів просимо складати датки на Український Музей в Ню Йорку.

Фестиваль „Червона Рута" перед виборами в Криму

Від 13-го травня до 4-го червня ц. р. у Севастополі та Симферополі відбудеться четвертий Український фестиваль „Червона рута", що матиме важливе значення для відродження української культури в Криму і збереження цілісности нашої держави.

Головні заходи фестивалю проводитимуться на центральних площах Севастополя та Симферополя, щоб притягнути якнайбільше місцевих глядачів, в тому числі військовослужбовців, моряків Чорноморської фльоти, студентської молоді та учнів школи. Відбудеться 25 концертів, на яких виступить понад 600 музикантів, на фестивалі побуває понад 250,000 людей, авдиторія телеглядачів становитиме понад 50 мл. Така тривалість фестивалю дасть можливість протягом майже місяця найефективніше засобами молодечої музики проводити національно-просвітницьку роботу серед місцевого населення. Передбачається проведення спеціяльних зустрічей на військових кораблях, базах, училищах і підприємствах. Вся техніка (сцена, звук, світло) замовлена із Західньої Европи, щоб репрезентувати україномовний фестиваль в Криму на вищому рівні, аніж ті фестивалі, які тут постійно проводять московські мистці.

З огляду на те, що держава виділила тільки 10 відсотків із тих фондів, які були заплановані Міністерством Культури, звертаємося з проханням до всіх українців надати поважну матеріяльну допомогу єдиній ефективній програмі українізації Криму, особливо напередодні виборів у червні ц. р.

Просимо фонди пересилати на адресу: „Alexandra Yuzeniv, 206 E.9.th St. New York, N. Y., 10003; tel.: (212) 673-9801.

Дирекція „Червоної Рути"

Вечір у Сан Франсіско, присвячений Т. Шевченкові

Сестри Адріяна і Оля Герасименко.

У суботу 25-го березня ц. р., у Сан Франсіско у залі пра-вославної церкви відбувся вечір, присвячений великому синові українського народу Тарасові Шевченкові.

Імпрезу відкрив Михайло Цар, який представив глядачам ведучу вечора Лесю Масловську-Лоренс.

Головну доповідь виголосив проф. Анатолій Погрібний — гість з Києва, який є завідуючим катедрою літератури і журналістики в Київському університеті ім. Тараса Шевченка, секретар Спілки Письменників України та народний депутат Київської Міської Ради. У своїй доповіді він вміло пов'язав віщу творчість Тараса Шевченка із сучасними подіями в Україні. Були наголошені позитивні і неґативні явища. Дещо з пророцтв нашого генія сповнилося, а дещо ще треба сповнити для укріплення української державности. Цікавими були міркування д-ра Погрібного на тему „І вражою, злою кров'ю волю окропіте" — Україні воля дісталася безкровно, але зате була щедро окроплена українською кров'ю під час останніх століть під царським, польським, комуно-російським та німецько-гітлерівським пануванням. Все-таки за волю треба заплатити, отже Україна буде платити за неї протягом майбутніх десятиліть, щоб викоренити наслідки жорстокої русифікації, брак національної свідомости, економічний непорядок, недобитки комуністів та екологічне занечищення, які так трагічно відбиваються на суспільстві.

В програмі концерту виступили учні школи українознавства у Сан Франсіско під керуванням Лесі Голяк-Барбен. Вони продеклямували вірші та виконали пісні на слова Тараса Шевченка. Слідуючою точкою програми була Галин Ковганич, акторка з Києва, яка під власний акомпаньямент на гітарі відспівала кілька романсів.

По короткій перерві виступив новозаснований ансамбль бандуристів „Віночок" у складі Міри, Наталі, Лілі Калинюків, Олени Нестерук та Сашка Кравчука під керівництвом Олі Герасименко-Олійник зі Сакраменто. Діти в барвистих українських народних строях відіграли та проспівали пару українських народних мелодій.

Опісля Марія Скипакевич майстерно продеклямувала поему „Сон" Тараса Шевченка. Перед закінченням виступили сестри Оля та Адріяна Герасименко. Оля, відома бандуристка, вперше виступила зі своєю наймолодшою сестрою Адріяною, яка приграва на гітарі. Вони відспівали дві пісні на слова Тараса Шевченка, а також пісню скомпоновану їхньою талановитою сестрою-композиторкою Оксаною Герасименко.

На закінчення публіка відспівала „Заповіт" та „Ще не вмерла Україна" під фортепіяновий супровід Юрія Олійника.

Після концерту перед глядачами виступили представники української телевізійної програми „Рада" Ростислав Бунь, Микола Маслов, Вячеслав Петров, Тетяна Магар та Станіслав Чорній, які розказали про свої творчі здобутки та поділилися плянами на майбутнє.

Імпреза була влаштована спільними зусиллями Відділу Української Американської Координаційної Ради з осідком в Сан Франсіско та Клюбом Української Спадщини північної Каліфорнії з осідком в Сакраменто.

Н.Н.

Підготова...

(Закінчення зі стор. 1)

ти таку фінансову поміч так серед американців, зокрема різних великих підприємств, як також української спільноти в загальному. Збірка на ту ціль серед українців у діяспорі вже йде за допомогою УСУАК. Найбільші фонди потрібні на легкоатлетичні і веслувальні змагання, але енерґійна ентузіястка Олімпіяди підкреслила дуже сильно те, що вона має вже тепер величезну поміч українських спортових товариств, громадських і поодиноких осіб в ЗСА і Канаді. Вона навіть вже зорганізувала добровольців шоферів-перекладачів для українських спортовців на час їхнього цьогорічного перебування в Атланті.

Про черговий рік вона ще тепер не має часу думати, а він буде вимагати ще більшої праці, бо екіпа 200 люда та ще окремо офіційної державної делеґації вимагатиме ще більше уваги, людей до помочі та фондів, тим більше, що всі вони прибудуть два тижні перед Ігрищами, щоб акліматизуватися і тренувати. В цілі ширшої реклями, за її ініціятивою випущено дуже добре видану летючку із світлинами провідних українських змагунів та англійським текстом зі закликом підтримки української репрезентації на ці ювілейні Олімпійські Ігрища. У тексті подані українські першуни, як також статистика, що за два роки існування незалежного Національного Українського Олімпійського Комітету, який до речі очолює широко відомий змагун Валерій Борзов, українські спортовці здобули 48 золотих, 35 срібних і 40 бронзових медалів в европейських ігрищах, а 25 золотих, 37 срібних і 44 бронзових у світових змаганнях. Прегарна відзначка тризуба з олімпійським значком прикрашують летючку, яка напевно викличе зацікавлення та здобуде фінансову поміч.

Не диво отже, що Х. Барабаш-Темпл має справжню пошану та признання спортовців в Україні за її дотеперішні старання і, як інформує нас В. Олексійчук, на генеральній асамблеї в Києві НОК її відзначили, хоча це щойно початок її енерґічних старань.

Як вона обіцяла, наша газета буде діставати постійно біжучі інформації про підготову до Олімпійських Ігрищ, а може при нагоді цьогорічних відвідин спортовців буде можливість також їх зустріти та послухати їхніх вражень.

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

ІВАН ОЛЕКСИН член УНС Відд. 158-го в Брукліні, Н.Й. помер 18-го жовтня 1994 року на 81-му році життя. Нар. 23-го серпня 1913 року в Ню Йорку, Н.Й. Залишив у смутку дружину Вінефріду, дочок Джекі, Шеду, Сусен і сина Даі. Похорон відбувся на цвинтарі св. Давида в Holywell, Wales, U.K.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

АНДРІЙ БОГДАН КОБРИН член УНС Відд. 130-го Т-ва ім. св. Володимира в Ню Йорку, Н.Й. помер 16-го листопада 1994 року на 37-му році життя. Нар. 1958 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Ганусю (Janice), сімнадцять-місячну донечку Ліну (Grace Lynn), батьків Катерину і Атанаса, сестру Марію Любу Гірак, братів Олеся-Зенка і Ігоря, похресника Олеся Юрія Гірака, сестрінку Адріянну Галину Гірак, тету Любомиру Мельник в Україні, тету Варку Осадців в Україні, тету Настю Собску і вуйка Володимира Осадціва та рідних приятелів і знайомих в ЗСА, Канаді й Україні. Похорон відбувся 21-го листопада 1994 р. на „Ocean View Cemetery" in Oakwood, Staten Island, NY.

Вічна Йому Пам'ять!

Юрків Юрій, секр.